

РЕШЕНИЕ

№ 4774

гр. С, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разглежда докладваното от С И Гражданско дело № 20231110153697 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „У х“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. С, ул. „Д“ № ..., представлявано В С А, чрез адв. Н., със съдебен адрес гр. Б, ул. „М“ № 4, ет. 1, насочена срещу „Пи джей енержи“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. С, ж.к. М 2, ул. „С К“ бл. ..., за признаване за установено, че ответното дружество дължи на ищцовото сумата, за която е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 23620/2023 г. по описа на СРС, а именно сумата 22 336.52 лева, представляваща главница за незаплатени строително-монтажни работи в обект „Ф П“, находяща се в гр. М Т, м. К Г, поземлен имот с идентификатор № ..., обективирани в протокол образец 19 № 3/03.04.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК - 19.04.2023 г., до изплащане на вземането, и сумата 2 357.69 лева, представляваща мораторна лихва за период от 05.04.2022 г. до 19.04.2022 г.

Претендират се направените по делото разноси.

В исковата молба се твърди, че отношенията между страните датират още от 2013 г., като след подписан от тях договор, в периода от 2014 г. до 2018 г. ищецът е извършил СМР в обект „Ф П“, находяща се в гр. М Т, м. К Г, поземлен имот с идентификатор № Според ищеца, той е изградил канализация, трафопост, ведно със защитна стена, покрит склад за чипс, административна сграда, площадки, кантар, огради, плочници, бордюри, настилки, шахти и др.

Сочи се, че в края на пролетта на 2018 г. ответникът е възложил на ищеца да извърши

допълнителни СМР на обекта, а именно демонтаж и възстановяване на хидроизолации, подмяна на отдушници, бордюри и тротоарни плочи, префугиране на тротоарни настилки, разкъртване и възстановяване на армирани бетонови настилки, в това число и извозване на строителните отпадъци. Обяснява се, че възложеното е изработено без забележки като през 2018 г. са изготвени книжа за изпълнените СМР, които обаче не са подписани. Ищецът заявява, че настъпването на ковид пандемията допълнително отлага уреждането на отношенията между страните, като поради близките приятелски отношения между представителите на двете дружества, както и поради липсата на оспорване от страна на ответника, издаването на протокол образец 19 с извършените СМР и фактура, е станало чак през 2022 г. Според ищеца, документите са връчени на ответника чрез куриер, но плащане по тях не е постъпило.

С оглед на това, ищецът иска съдът да установи вземането му от ответника на посоченото основание и в предявения размер.

В срока за отговор, ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който изразява становище по основателността на предявените искове.

Ответникът оспорва представените протокол образец 19, сметка и фактура. За последната заявява, че не е подписана, а по отношение на протокол образец 19 и сметка оспорва положения подпис от името на М.П. Твърди, че тези документи не са получавани, подписвани и осчетоводявани в ответното дружество, а са създадени от ищеца за целите на настоящето производство.

По същество се оспорва и описаните в протокола образец 19 СМР да са извършени от ищеца. Обръща се внимание, че в противоречие с изискването на чл.113, ал.1 от ЗДДС, процесната фактура е издадена значителен период от време след извършената услуга.

В отговора се възразява изрично срещу представената от ищеца електронна кореспонденция по съображения, че от една страна тя не може да ангажира отговорността на ответника, а от друга страна, че липсва идентичност между изпращач/получател за ответника, респ. за ищеца.

Навеждат се и твърдения, че към момента на изпращане на съставените документи във връзка с процесните СМР чрез куриер, ответното дружество е било със седалище и адрес на управление гр.М Т, а посоченият в товарителницата адрес и личният такъв на управителя М П.

Като неотносим се оспорва и представения от ищеца договор за строителство от 17.10.2013 г., доколкото същият, според ответника касае различни от процесните суми и периоди.

По така изложените съображения се иска искът да бъде отхвърлен, като се присъдят на ответника направените от него разноски.

В съдебно заседание страните се представляват от пълномощници, които поддържат

направените с исковата молба и отговора към нея съответно искания и възражения.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявените искове са с правно основание чл.422, вр.чл.415, ал.1 ГПК, вр. чл.258 ЗЗД, и чл.86, ал.1 от ЗЗД вр. чл.288 ТЗ и имат за предмет установяване дължимостта на посочените суми в издадената по реда на чл.410 ГПК заповед за изпълнение на парични задължения.

От приложеното към настоящото, ч.гр.д.№ 23620/2023 г. по описа на СРС е видно, че въз основа на заявление по реда на чл.410 ГПК в полза на ищеца е била издадена заповед за изпълнение за сумата от сумата 22 336.52 лева, представляваща главница за незаплатени строително-монтажни работи в обект "Ф П", находяща се в гр.М Т, м.К Г, поземлен имот с идентификатор №..., обективирани в протокол образец 19 № 3/03.04.2022 г., ведно със законна лихва за период от 19.04.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата 2 357.69 лева, представляваща мораторна лихва за период от 05.04.2022 г. до 19.04.2022 г.

С възражение от 03.08.2023г. ответникът е оспорил вземането, поради което и с оглед обстоятелството, че искът е предявен в срока по чл.415, ал.1 ГПК, същият се явява процесуално допустим.

По основателността на иска, съдът намира следното:

За да бъде уважен иска, следва да се установи на първо място наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по договор за изработка - в случая на възложени от ответника СМР в негов обект, а именно "Ф П", находяща се в гр.М Т, м.К Г, поземлен имот с идентификатор №....

По делото са представени доказателства, а и страните не спорят, че същите са били обвързани от облигационни отношения по изграждане на процесния обект през 2013 г. В тази връзка са представени оферта и договор за строителство от 2013 г.

От страна на ищеца са представени Протокол образец 19 № 3/03.04.2022 г., сметка № 3 за изпълнение на СМР през м.март/април 2022 г., както и фактура №/05.04.2022 г., подписани единствено от представител на ищеца /съобразно уточнението в о.с.з. от 13.02.2024 г./.

От разпитаните по делото свидетели Т Д Я, И К Х, Л Л Б и Д П Й, се установи, че страните са били обвързани от облигационно правоотношение по изграждането на фабриката за пелети на ответника в гр.М Т през 2013 г. Според Я, от страна на ответника е договарял С Ж, който по това време е бил управител на „П д е“ ООД. Свидетелят Я твърди, че през 2018 г. с ищцовото дружество отново се е свързал С Ж и е възложил извършването на ремонт на съществуващите вече сгради, тъй като са били повредени – административната

сграда, както и вертикална планировка, бордюри, настилки. Обяснява, че тези СМР, които са били възложено през 2018 г. са изпълнени към 2020 г. качествено и в срок и са приети от ответника без забележки.

Св.Х пък е технически ръководител в ищцовото дружество и е запознат с процесните СМР. В показанията си излага идентични данни с тези от св.Я, а именно, че през 2018 г. на обекта на ответника за пелети в гр.М Т са извършвани ремонтни работи по сградата и по вертикалната планировка, включващи ремонт на хидроизолацията, отдушниците на покрива, бордюри, плочи. Свидетелят е категоричен, че посочените СМР са били по ново задание, а не като ремонт по гаранция на вече изграденото през 2013 г. Х обяснява, че ремонта е завършен преди началото на Ковид, като той е измервал и подавал количествата СМР, като е подписвал от името на ищеца съставените в тази връзка документи, а за ответника е подписвал С Ж.

Св.Л Б работи за ответното дружество от няколко месеца, а преди това е работел в други фирми на собственика на „П д е“ ООД. Свидетелят твърди, че рпознава процесния обект „Ф П“, като разяснява, че ищцовото дружество е строило основите, фундаментите, офисната сграда и кантара, които са били завършени към 2016 г., когато е пусната в експлоатация фабриката. Според Б, след този момент, други СМР по обекта не са правени с изключение на покрива над дробилката, като изпълнител е била друга фирма. Б сочи, че през годините са правени дребни ремонти по обекта, но това е ставало от служители на ищцовото дружествено, като пояснява, че то има около 20-тина човека работници, които се занимават с тази дейност.

Св.Д Й пък разказва на съда, че М П му е споделил за една кореспонденция, а именно за получено писмо преди Великден с обратна разписка, което е съдържало картичка. По спомен на свидетеля, касае се за писмо от „У Х“ АД, полузено няколко дни преди Великден на 2022 г.

При тези данни по делото съдът намира, че не се установи по несъмнен начин наличието на облигационно правоотношение между страните по договор за изработка от 2018 г. в какъвто смисъл са твърденията на ищеца. От една страна водените от ищеца свидетели в показанията си излагат данни за възложени СМР и приемане на такива от лицето С Ж /евентуално неговия брат Г Ж/, които обаче няма данни да притежават представителна власт спрямо „П д е“ ООД, съобразно данните в Търговския регистър, а именно че на 02.12.2015 г. и на 24.10.2018 г. съответно Г Ж и С Ж са заличени като управители на това дружество и изрично наведените в тази насока възражения от пълномощника на ответника в о.с.з. от 13.02.2024 г.

Липсата на двустранно подписан протокол образец 19 и осчетоводена от ответника фактура /съобразно приетото и неоспорено заключение на вещото лице В. П./, подкрепят този извод. Нещо повече, дори и да се установи възлагане, то не се ангажираха доказателства за обема и вида СМР, които е следвало да бъдат извършени, както и срока за изпълнението им. Отсъстват доказателства и за качествено изпълнение /според възложеното/ и приемане от страна на ответника на евентуално изпълнени от ищеца СМР.

Тук следва да се отбележи, че съдебната практика приема, че дори простото разместване на фактическата власт върху работата без съпровождащо го изрично или мълчаливо изразено изявление на поръчващия, че възприема същата за съобразена с договора, не съставлява приемане по смисъла на чл.264, ал.1 ЗЗД. Релевантно за приемането по смисъла на чл.264, ал.1 ЗЗД е или онова изрично изявление на възложителя, придружаващо реалното предаване на готовия трудов резултат, че счита същия за съобразен с договора, или онези конклюдентни действия, придружаващи фактическото получаване на изработеното, от които недвусмислено следва, че е налице мълчаливо изразено съгласие от последния за такова одобрение. Доказателства за такова изявление на ответника не бяха ангажирани от ищеца.

Тъй като с предявения главен иск се претендира изпълнение на задължението на възложителя за заплащане на дължима цена по договор за изработка, то доколкото ищецът не ангажира достатъчни и релевантни доказателства като страна да е изпълнил точно и качествено задълженията си по валидно възникнало правоотношение по договор за изработка, т.е. да е изправен кредитор, който има право на свой ред да търси насрещно дължимата му се престация от ответното дружество, искът се явява неоснователен и като такъв следва да се отхвърли изцяло.

Доколкото претенцията за лихва има акцесорен характер, то същата също подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на делото, единствено ответникът има право на разноски, за което е направил изрично искане. Ответникът е направил разноски единствено в исковото производство в размер на 2620.00 лв. за адвокатско възнаграждение, които ищецът следва да бъде осъден да му заплати.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „У х“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. С, ул.“Д“ № ..., представлявано В С А, за признаване за установено по отношение на „П д е“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.С, ж.к.М 2, ул.“С К“ бл...., че ответното дружество дължи на ищцовото сумите, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 23620/2023 г. по описа на СРС, а именно сумата 22 336.52 лева, представляваща главница за незаплатени строително-монтажни работи в обект "Ф П", находяща се в гр.М Т, м.К Г, поземлен имот с идентификатор №..., обективирани в протокол образец 19 № 3/03.04.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК - 19.04.2023 г., до изплащане на вземането, и сумата 2 357.69 лева, представляваща мораторна лихва за период от 05.04.2022 г. до 19.04.2022 г.

ОСЪЖДА У х“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. С, ул.“Д“ № ...,

представлявано В С А, да заплати на „П д е“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.С, ж.к.М 2, ул.“С К“ бл...., сумата в размер на 2620 лв., представляваща направени от последното разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила, частно гражданско дело № 23620/2023 г. по описа на СРС да се докладва с приложен заверен препис от влязлото в сила решение.

Съдия при Софийски районен съд: _____